

Sygnatura akt IV U 428/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 21 września 2023 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Maja Snopczyńska

Protokolant: Alicja Gibas

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2023 r. na rozprawie

sprawy z odwołania O. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 28 czerwca 2022 r., znak: (...)

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 28 czerwca 2022 r., znak: (...)w ten sposób, iż przyznaje powodowi O. K. prawo do zasiłku chorobowego za okres wskazany w decyzji;

zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z ustawowymi odsetkami od dnia prawomocności wyroku do dnia zapłaty, zaś dalej idący wniosek oddala.

UZASADNIENIE

Powód O. K. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 28 czerwca 2022 roku. W odwołaniu wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie skarżącemu prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od dnia 10 czerwca 2022 roku do dnia 20 czerwca 2022 roku oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazał, że nie prowadził działalności zarobkowej, a od 28 czerwca 2008 roku jego udziały w spółce wynoszą 5%.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z dnia 28 czerwca 2022 r. oraz zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że zasiłek chorobowy nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje pracę zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniom chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód O. K. i jego matka E. K. są współnikami spółki cywilnej Biuro (...) z siedzibą w W.. Początkowo wspólnicy prowadzili działalność wspólnie. Kiedy powód został zatrudniony na umowę o pracę w roku 2001 w firmie z branży motoryzacyjnej faktycznie sprawy spółki i związane z działalnością spółki czynności przejęła E. K.. Okoliczność ta spowodowała, że nastąpiły zmiany organizacyjne i od dnia 28 czerwca 2008 roku wspólnicy zmienili wysokości udziałów w zyskach i stratach spółki ustalając procentowy udział w następujący sposób: E. K. 95% O. K. 5%. 4 kwietnia 2012 roku powód udzielił pełnomocnictwa E. K. do reprezentowania we wszystkich sprawach związanych z działalnością spółki. Powód nie zajmował się działalnością spółki, nie wykonywał żadnych czynności

związanych z tą działalnością i nie otrzymywał żadnych dochodów. Powód był zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń jako współnik spółki cywilnej i koszty związane z opłaceniem składek były pokrywane z zysków.

Dowód: wyciąg z (...) k. 7

aneks zmiana nr 9 k. 8

pełnomocnictwo k. 9-10

zeznania świadka E. K. e-protokół k. 41-42 płyta k. 43

Powoda e-protokół k. 42 płyta k. 43

Decyzją z dnia 28 czerwca 2022 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił powodowi prawa do zasiłku chorobowego za okres od 10 czerwca 2022 roku do 28 czerwca 2022 roku wskazując w uzasadnieniu, że wnioskujący nie zgłosił się po ustaniu zatrudnienia do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

DOWÓD: akta ZUS

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 8 ust. 1 Ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1133 ze zm.) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. Zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 2 ww ustawy w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2020r. poz. 870) zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z obowiązującą doktryną i orzecznictwem Sądu (...) prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia ma wyjątkowy charakter, przy czym ryzykiem chronionym jest w tym przypadku niemożność wykonywania (kontynuowania lub podjęcia) każdej działalności zarobkowej, zarówno tej, której wykonywanie dawało tytuł do objęcia ubezpieczeniem, jak i wykonywanej równolegle z taką działalnością, a ponadto jakiejkolwiek nowej działalności dającej źródło utrzymania. Wówczas zdarzenie ubezpieczeniowe (choroba) będzie pozostawać w związku z nowym tytułem ubezpieczeniowym. Pozbawienie prawa do zasiłku chorobowego miałyby uzasadnienie wówczas, gdyby wnioskodawca uzyskał tytuł ubezpieczenia w postaci faktycznego kontynuowania działalności zarobkowej, a więc wykonywania pracy zarobkowej.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika natomiast, aby powód po ustaniu tytułu ubezpieczenia (a w trakcie niezdolności do pracy) wykonywał działalność zarobkową w ramach spółki. Wskazać należy, że zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Tym samym strona pozwana powinna wykazać, że powód po ustaniu tytułu ubezpieczenia prowadził działalność zarobkową jako współnik spółki cywilnej. Okoliczność ta nie została wykazana.

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda, jak też zeznaniom świadka E. K. ponieważ były one spójne i logiczne. Z zeznań tych wynika, że powód po zmianie w umowie spółki i podjęciu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w innym

podmiocie nie uczestniczył w działalności spółki, nawet nie odwiedzał siedziby spółki, był jedynie zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń jako wspólnik spółki cywilnej.

Sąd Najwyższy w wyroku I UK 12/13 analizował spełnienie przesłanki „kontynuowania działalności zarobkowej” w rozumieniu art. 13 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. W świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego dotyczącego podlegania ubezpieczeniom społecznym należy stwierdzić, że objęcie ubezpieczeniem społecznym z innego tytułu (np. umowa zlecenia lub jako wspólnik spółki cywilnej) stwarza tylko domniemanie prowadzenia działalności zarobkowej. Domniemanie to może być obalone w razie udowodnienia, że działalność zarobkowa nie była prowadzona wskutek zaistnienia szczególnych okoliczności. W takich okolicznościach nie powstaje obowiązek ubezpieczenia społecznego w rozumieniu powołanego przepisu. Jak wynika z zeznań powoda i świadka E. K. powód nie otrzymywał żadnych środków pieniężnych, zaś udział w zyskach przeznaczany był na koszty związane z opłaceniem obowiązkowych składek.

Tym samym na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ustalić należało, że w okresie objętym sporem powód nie wykonywał czynności zarobkowych i nie otrzymał z tego tytułu żadnego dochodu, a więc po stronie powoda nie wystąpiły negatywne przesłanki z art. 13 ustawy i nie zachodzą okoliczności wyłączające prawo do zasiłku po ustaniu ubezpieczenia pracowniczego.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmieniono zaskarżoną decyzję ZUS.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego znajduje oparcie w art. 98 k.p.c w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.

1 Wyroki z uzasadnieniami SN z 4 VI 2012r (I UK 13/12), z 13 VI 2013r, (I UK 19/13) i powoływane tam orzeczenia – cyt. za L.